

"על השקן", אפריל 1996

המכרז לקניון באיזור הבאסה בוטל סופית

בית המשפט דחה את עתירת קבוצתו של יולי עומר וצייק, כי שיקולי מועצת העיר הרצליה היו סבירים ונעשו בתום לב. עם זאת מתח ביקורת על ביטול מכרז

אית עין הן לגופה ויכול להצמיח הפלייה, פגיעה בטוהר המידות".
השופטת אף קבעה כי הווערות הפועלות על ידי המועצה הן חלק אינטגרלי ממנה, ותפקידו של ראש המועצה להשגיח על תפקוד ראוי של המועצה ושל הווערות הפועלות במסגרתה. "אין נפקא מינה, אם ההחלטה היתה על ידי ועדת המכרזים או על ידי המועצה. ריבן אחר להחלטה, שבכלל הכרי המועצה נמצאים גם חברי הווערה".
השופטת ביטלה את צו המניעה הומני ואישרה לעירייה לפעול לעריכת מכרז חדש. כן חיבה את הקבוצות לשם 15 אלף שקל כל אחת בתוספת מע"מ, ריבית והפרשי הצמדה.

ורד בן-פרסין ■

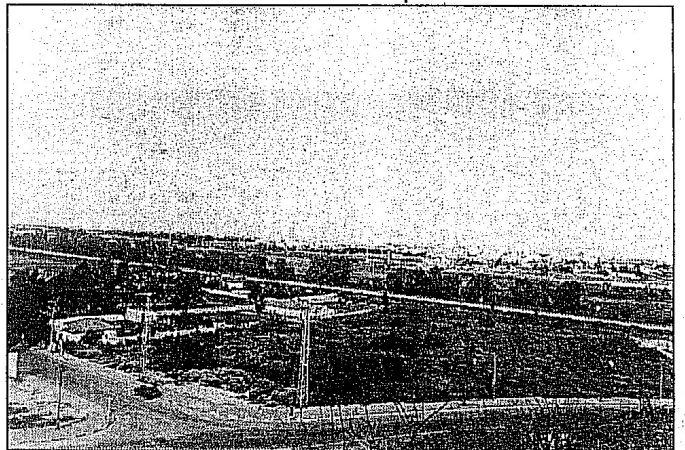
ביקשה להצטרף כצד לתביעה לצידור של עופר, וכי קשתה אושרה. קבוצת צח טענה בנוסף, כי עיקרון השוויון, המהווה את העיקרון הבסיסי והחשוב ביותר בהליכי המכרז, מחייב את ביטול החלטת העירייה, מפני שעריכת מכרז חדש פותחת פתח להשיתפתם של מציעים נוספים, שבחרו לא להשתתף במכרז.

לצד העירייה התייצבה גם חברת המועצה יעל גרמן. באמצעות עו"ד ליאור כץ וציפי נגלי-ארלי שטיין ציינה, כי באותה ישיבת ועדת מכרזים הקולות היו שקולים ולכן על פי פקודת העיריות ערי בר הנושא לריון ולהחלטת הווערה.

עו"ד אילנה בראף מטעם העירייה טענה, כי ההחלטה לביטול המכרז נעשתה פה אחד ובלית ברירה, מאחר שהעירייה אומרת הקרקע בתיבת המכרזים מהווה פגם מהותי. מאחר שהמועצה קיבלה החלטה לביטול את המכרז מכוח פקודת העיריות, יהיה מסורבל ובלתי מוצדק להעביר זאת חזרה לוועדת המכרזים בתחילת המשפט הציעה השופטת הצעת פשרה לצדדים, לפיה העירייה תאריך את המכרז המקורי באותם תנאים כמעט, פרט לשינוי היקף המחזורי הכספי של כל אחד מהמציעים. החברות, שכבר הגישו את הצעותיהן, יוכלו למשוך בחזרה רק את הצעת המחיר ולהגיש במקומה הצעה אחרת, אם הן מעוניינות בכך.

קבוצת צח התנגדה נחרצות להצעת הפשרה, מפני שהיא אינה עומדת בקריטריון אותו ביקשה העירייה להוסיף. להתנגדות הצטרפה גם יעל גרמן, שטענה כי מלכתחילה נפלו פגמים מרכזיים במכרז, ולכן עדיף לצאת ממכרז אחר כדי למנוע לזות שפתיים ומשוא פנים.

השופטת הרגישה בהחלטתה, כי היא ערה לעור כדה שביטול מכרז לאחר פתיחת תיבת המכרזים הוא בגדר פעולה שעל בית המשפט להעביר תחת שבט ביקורת קפדנית. "אי אפשר לרפא את הפגם על ידי הכנסת האומדן לתיבת מאוחר יותר", ציינה, "אי הכנסת האומדן במועד היא פגם הן למר

צילום: איל אדירי
בתחם הבאסה. למנוע לזות שפתיים ומשוא פנים

נמחקה עתירת רישני וגרמן
בית המשפט המחוזי בתל אביב מחק הש' בוע את עתירתן של חברות המועצה, יעל גרמן ואורית לכיארישפי בנושא המכרז וחי ייב את העירייה ואת ועדת המכרזים בתשי לום הוצאות משפט.
חברות המועצה ציינו, כי לאחר שהוצא צו מניעה זמני במעמד צד אחד, ביטלה המועצה את המכרז, שהליכיו היו פגומים וכני גוד לחוק. בנסיבות אלה אין צורך להמשיך ולדון בעתירתן, פרט לררישתן לתשלום הוצאות שנגרמו להן בהכנת העתירה. בהוצ'י אות כלול שכר טרחה, עו"ד ליאור כץ וציפי נגלי-ארלישטיין, וכך אגרת בית המשפט.
השופטת ד"ר גבריאלי קלינג קבע בהחלטתו, כי בהעדר תגובה של עיריית הרצליה ורי עירת המכרזים העירונית, הוא מחייב אותן ביחד ולחוד בהוצאות המבוקשות וכן כי 3,000 שקל שכר טרחת עורכי דין.

נהל"ן

"מליסרון" ביקשה שבית המשפט יחייב את העירייה בהמשך הליכי המכרז, בנימוק שאי הפקרת אי מרן אינו פגם מהותי המחייב ביטול מכרז, וכי החלטה טע על הביטול מנוגרת לחוק ולסמכויות העירייה.
באמצעות עו"ד עמיהוד בן פורת טענה הקבוצה, כי מועצת העיר יכולה לפסול מכרז רק לאחר שהי נושא אושר בוועדת המכרזים. לטענת בן פורת, אין בפרוטוקול ישיבת ועדת המכרזים כל זכר לעובדה שהרעות היו חלוקות והחלט להעביר את ההחלטה למועצת העיר. נהפוך הוא, בפרוטוקול צוין, כי הרי ון נרחה עד לבדיקת הצעת הקבוצה השנייה, כרי אשה עומד מנכ"ל העירייה לשעבר, חיים צה.
למכרז ניגשו שתי קבוצות בלבד. קבוצת צח

בית המשפט המחוזי בתל אביב רחה השבוע את תביעת קבוצת "מליסרון", שבבעלות יולי עומר, לגבי המכרז להקמת הקניון באיזור הבאסה בהרצליה. השופטת אסתר קובו ציינה בהחלטתה, כי מו" עצת העיר שקלה שיקולים סבירים ובתום לב כש החליטה על ביטול המכרז, וכי האומדן להערכת מחיר הקרקע, הנדרש בכל מכרז, איננו רק למר" את עין, אלא מהווה תנאי שבלעריו אין לוועדה כלים לקבלת החלטות.